

Et liv med musik

Kinesisk violinist blev døbt i uofficiel husmenighed

Jin Yu Ling har spillet klassisk kinesisk violin, siden hun var 8 år. Den professionelle karriere startede, da hun som 17-årig blev optaget på et prestigefyldt universitet i Kina. Siden fulgte et masterdiplom, ansættelse ved universitetet og en stilling som musikprofessor. I dag er den 46-årige kineser dansk gift og bor i Odense - og fra at være en indbringende karriere er den klassiske kinesiske musik nu henlagt til fritiden.

En 10-dages turné i Danmark med et kinesisk orkester, sangere og dansere blev begyndelsen til et karriereskift for den veletablerede violinist og musikprofessor Jin Yu Ling. Året efter tog hun imod tilbuddet om et års ophold i Odense som gæstelærer, hvor hun samtidig blev uddannet klaverstemmer. I Odense mødte hun sin danske mand Lars, der er organist ved Ørbæk Kirke. For fire år siden blev parret gift, og Jin Yu Ling flyttede til Danmark med sin i dag 16-årige søn, som hun havde været alene med i mange år. Pludselig tegnede fremtiden sig meget anderledes for den kinesiske musiker.

- I Danmark kan man ikke leve af at spille og undervise i kinesisk violin. Så da jeg var færdig med sprogskolen, begyndte jeg på en social- og sundhedshjælperkolen. Som barn drømte jeg om at blive læge eller sygeplejerske. Nu har jeg mulighed for at hjælpe ældre mennesker. Selvfølgelig kommer jeg ikke til at tjene så mange penge som på universitetet i Kina. Men hvis man kun fokuserer på penge, ser man ikke livets egentlige betydning, siger hun og tilføjer, at hun allerede har fået en masse ny viden.

Selv om Jin Yu Ling ikke længere lever af sin musik, vil musikken altid være en stor del af hendes liv. Hun har allerede givet en række koncerter i Danmark på sit særegne instrument - en kinesisk erhu, der er en tostrengt violin, hvor buen er fastgjort mellem strengene.

- Jeg spiller hver dag med glæde herhjemme og giver meget gerne kirkekoncerter - enten alene eller sammen med min mand på orgel/klaver. Når jeg spiller i kirken, er det som at være i himlen! Jeg kan ikke forestille mig et liv uden musik. Min far spillede klaver og violin. Han underviste i tegning og var meget kreativ og kunstnerisk. Han lærte mig, at bøger, kunst og musik har stor betydning for vores liv. Det handler om livskvalitet.

Barn af kulturrevolutionen

Efterhånden som Jin Yu Ling har lært det danske sprog, er hun begyndt at tage ud og fortælle om sit liv. For som barn af forældre, der faldt i unåde under kulturrevolutionen i Kina fra 1966-1976, har hun set sider af tilværelsen, som de fleste danskere kender meget lidt til.

- Jeg vil gerne dele mit liv med andre. Jeg har lært, at man skal arbejde hårdt og aldrig give op. Min mor er mit forbillede. Hun var en stærk og modig kvinde. Hun var godsejerdatter og voksede op i en meget rig familie med megen jord. Men da kommunisterne kom til magten i 1949, blev al deres jord konfiskeret. Jeg var et år, da kulturrevolutionen startede. Min far kom i fængsel, og vi blev sendt ud på landet uden nogen støtte. Han var i fængsel i seks år. Min mor måtte arbejde meget hårdt. Jeg kan tydeligt huske de år og de ting, vi oplevede. Som barn var jeg næsten altid sulten. Vi havde kun lige mad nok til at overleve, fortæller Jin Yu Ling.

Hørte om Gud

Det blev musikken, der førte til den første kontakt med kristne. Da faren kom ud af fængslet og igen begyndte at arbejde, fik den musikalske pige mulighed for at få undervisning i violin, og efterhånden kom musikken til at fylde mere og mere. Da hun var 16 år, fik familien kontakt med farens meget respekterede tidligere professor, der formidlede, at hun kom til optagelsesprøve på universitetet. Professoren var kristen og havde været i fængsel i 22 år på grund af sin tro. Som ung musikstuderende kom Jin Yu Ling ofte i professorens hjem og stillede mange spørgsmål om den kristne tro. Hvilken Gud var det, familien troede på? Hun fik en bibel, og selv om det ikke var lovligt dengang, læste hun ivrigt i den.

- Jeg genkendte rigtig meget, især i de Salmerne og Ordsprogenes Bog. Mine forældre havde lært os børn, at vi skulle være ydmyge, have et godt hjerte og støtte de svage. Sådan levede de selv. Det budskab genfandt jeg i Bibelen.

- Efterhånden erfarede jeg, at den Gud, de kristne tror på, er en rigtig Gud. Der var ingen kirker dengang, så jeg blev først døbt i 1994 i en husmenighed. I menigheden læste vi fra Bibelen, bad og sang. Det var ikke lovligt, så vi var meget stille og lukkede alle vinduerne.

Fred i hjertet

I Odense er Jin Yu Ling medlem af i Baptistkirken, hvor gudstjenesteformen ligner den, hun kender fra Kina. Her føler hun sig hjemme.

- I kirken har de varme hjerter og udtrykker deres tro på samme måde, som vi gør i Kina. Selv om Danmark er et kristent land, ser det for mig ud som om flere og flere danskere mister deres tro. Jeg synes, det er synd for danskerne og også for det danske samfund. Efter fire år er det min følelse, at samfundsmoralen falder. Måske har danskerne det så godt, at de ikke har brug for Gud. Men det er en forkert tanke. Når man mister sin tro, mister man fred i hjertet. Jeg har oplevet det modsatte. Jeg voksede op i et samfund uden tro. Siden jeg blev kristen, har jeg fået mere og mere fred i mit hjerte.

BMF